

Predikan

15 e tref. 2012, årg. 1

Psalmer: 21, 10, 563, 396, 89.

Pär-Magnus Möller

Kära före detta konfirmander:

I går firade vi konfirmationsgudstjänst – det betydde att ni blev myndiggjorda som kristna. Ni fick säga ja till att leva i det dop ni en gång fått ta emot – och vi fick be för er att Guds Ande skulle vara med er på alla era vägar. Nu börjar er vandring med Gud på ett nytt sätt.

Det är en sak som ni måste veta och alltid komma ihåg; Gud älskar er – älskar er mer än ni älskar er själva, mer än era föräldrar och vänner kan älska er. För att ni inte skall gå vilse i den här, ibland underliga, världen så måste ni komma ihåg detta. När vi behöver ett ansikte på Guds kärlek får vi se på Jesus. Då ser vi att så mycket älskar Gud oss att han till och med går i döden för vår skull.

Nu kanske du inte tycker att livet med Gud verkar så viktigt eftersom det är så svårt att greppa och förstå en del saker – men du skall veta att det gör en enorm skillnad i livet att veta att han som skapat mig också älskar mig – för det betyder ju att livet som jag fått som gåva är något gott – och jag har min plats här på jorden. Och vad andra än säger om dig eller gör mot dig – så kan ditt djupaste människovärde inte förstöras – du är älskad av Gud – i ditt dop bekräftade han det: du tillhör mig, sade han i dopet!

Den värld som Gud gett oss är underbar och fantastisk – men vi vet att den är skadad, vi är alla skadade. Ondskan har trängt sig in också i våra egna hjärtan. Därför är det ibland svårt att leva – och därför är det ibland svårt att förstå livet – till och med svårt att förstå vem man själv är. I vår västerländska kultur finns det en enorm vilshenhet när det gäller att förstå sin identitet. På något sätt så verkar det som om det mesta som vår del av världens pysslar med är just att försöka förstå mysteriet kring vem man är. I de virtuella spelvärldarna skapar man nya identiteter som man testar, i modevärlden söker man sin egen stil och personlighet, i arbetslivet stävar man efter självförverkligande utan att veta vad man egentligen söker. Det är ett enormt krav som vår kultur lägger på oss när vi skall försöka definiera oss själva och sätta etiketter på oss i tron att vi själva skall kunna skapa dem vi tror att vi är.

Ni nykonfirmerade lever i en värld som försöker påverka er, forma er så att ni passar världens syften. Ofta berättar omvärlden att ni inte duger utan måste bli någon annan, någon som är älskansvärd i deras ögon: Köp de här kläderna så är ni accepterade och älskade, tänk på det här sättet så blir ni accepterade och älskade, bete er på det här sättet så blir ni älskade och accepterade. Och vi vill alla bli älskade och accepterade därför gör vi ofta som omvärldens säger åt oss.

Men efter en tid inser man att omvärlden gjort en till någon annat än den som man egentligen är. Orsaken är att alla de som vill göra om oss inte egentligen älskar oss. De har andra syften för att forma oss – de vill tjäna pengar på oss, driva politiska eller ideologiska strategier – eller annat sådant. Det krävs mycket av er för att ni skall kunna värja er från att bli köpta av ideologier, kapital eller osunda relationer – och vi misslyckas alla då och då.

Vi lever i ett samhälle som odlar människor som inte vet vem de egentligen är – därför är det så viktigt för många att sätta etiketter på allt, att omdefiniera och ifrågasätta allt i sökandet efter sig själv; Man är Han, Hon, Hen, Hetero, Homo, Trans, Queer, multi, emo – man är invandrare eller infödd, högstatus eller lågstatus, politiker eller vanlig människa, kändis från det ena eller andra stället, man är sökare, ateist, agnostiker, fundamentalist eller liberal: och frågan ställs till oss alla: – Vad väljer du att vara lille vän? Och genom alla dessa etiketter tror vi att vi skall finna oss själva. Det gör vi aldrig. Det fungerar inte på det sättet.

Den erfarenhet som den kristna tron bär med sig är att du aldrig kommer att veta vem du är om du inte först av allt ser ditt liv genom Guds ögon.

Det är ju så att vi liksom blir till i andras ögon. Den människa som speglar sig i hatiska människors ögon tror snart om sig själv att hon inte är älskansvärd, den som speglar sig i giriga människors ögon tror sin behöva bli ett byte för att bli älskad. Men den som ser sitt liv speglas i den älskandes ögon blir fri, fri att älska och bli älskad.

Det är därför som jag, och vi som vill kalla oss kristna, försöker se våra liv speglade i Jesu ögon, han som älskar oss bortom all rimlighet. Vilka etiketter jag själv eller min omvärld än satt på mig så bryr sig Jesus inte om dem. Han ser förbi dem alla, han ser förbi min politiska uppfattning, min sociala placering i samhället, min sexuella identitet, min status på skolgården eller på arbetsplatsen – allt sådant är oviktigt när han ser på mig – han ser mig bara som älskansvärd. Det kan låta lite floskelartat att säga så – alla säger ju att det är viktigt med kärlek och att bli älskad - men kom alltid ihåg att det är skillnad på kärlek och kärlek.

När vi i våra liv förstått att Guds kärlek inte bara är en positiv känsla som Gud har när han ser på oss – utan det fundament jag lever på och det liv jag lever i – då ändras livets förutsättningar i grunden. Jag behöver på ett sätt inte längre bekymra mig för vem jag är – för jag vet att min djupaste identitet har jag i Gud, som hans älskade barn. Jag behöver inte låta mitt liv bli förstört bara för att jag misslyckas eller gör fel – för hans kärlek är större än allt ont jag kan hitta på och jag får alltid – ALLTID – återvända hem till Gud igen och börja om. Jag

behöver inte bevisa mig duktig för att förtjäna Guds kärlek, jag behöver inte bli någon – för jag är redan någon i hans ögon – jag är den som är så älskansvärd att inte ens döden står i vägen för hans kärlek till mig. Det är därför korset är en sådan central symbol i kristna sammanhang – det är en bild för Guds gränslösa kärlek.

Så kära nykonfirmerade. Gud älskar er och det gör skillnad i era liv om ni vill låta hans kärlek bli den grund som ni bygger era liv på. Det gör hela skillnaden.

Vi som församling finns alltid här för att hjälpa er att förstå mer och mer om vem Gud är. Vi är inte hippa, inte coola – vi kan tyckas lite gammaldags och ”bakom”. Men vår uppgift som församling är en enda: Att visa på den kärlek som är grunden för våra liv, för alla liv, för ditt liv.

Kom ihåg: Vilka vägar du än tar i livet så är du ändå alltid välkommen hem, hem till din församling var hon än finns världen, hem till Gud.

Vi önskar er, oavsett vilka vägar ni tar i livet, Guds välsignelse över er livsväg och sänder med er ordet från dagens evangelium: Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också... Vi vet och har erfarenhet av att det är just så!